

VALORI DIN PATRIMONUL CULTURAL NAȚIONAL ÎN SECȚIA DE ARTĂ PLASTICĂ A MUZEULUI JUDEȚERN VILCEA

AL. BĂLINESCU

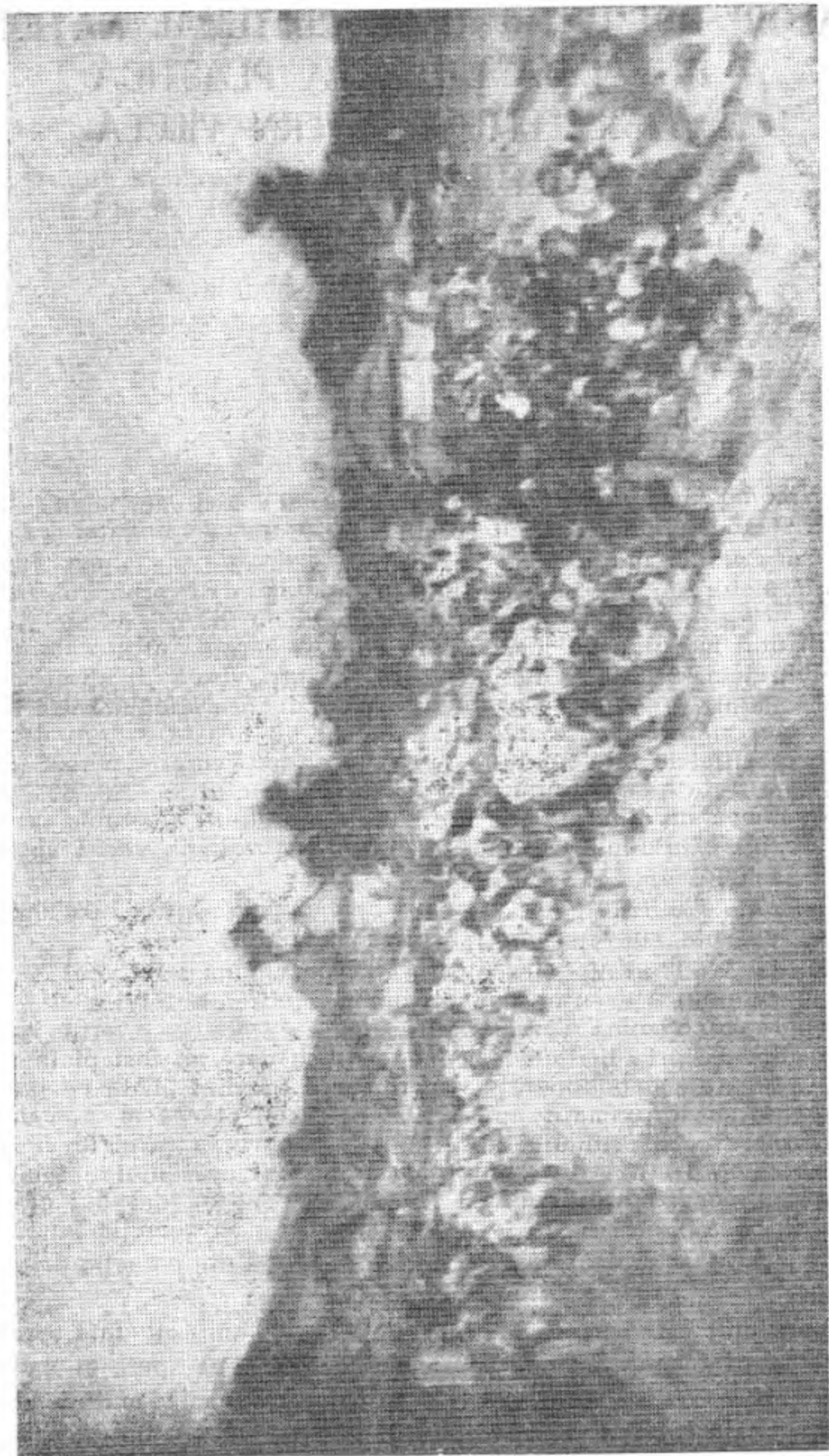
Nicolae Grigorescu: „Nuntă țărănească”, ulei pe lemn; 0,330×0,590, semnat stînga, jos, cu roșu: N. Grigorescu; nedatat.

Considerăm lucrarea ca aparținînd perioadei de după 1890 din creația pictorului, cînd motivul nunții (nuntașilor) îl preocupă frecvent. Pe un drum de țară, o mulțime de oameni de diferite vîrste (inclusiv copii), unii mergînd pe jos, alții în care și căruțe, alții călare, totul involburat cu praful și lumina verii. Îi simți veseli, îi simți mergînd de la cununie (biserica se profilează în fund, spre stînga) către o veselie și mai mare, la casa mirelui. Pictorul nu insistă asupra detaliilor, în compoziția de față neinteresînd cutare sau cutare personajiu, ci mulțimea tratată ca o singură ființă și evenimentul în sine. Sus, pe cer, de asemenea involburare (de nori, piclă și senin), alcătuiind cu mulțimea de jos o armonie deplină. Lucrarea, realizată în vervă spumoasă, este o capodoperă.

Nicolae Tonitza: „Fata cu garoafe”, ulei pe carton; 0,480×0,380; semnat dreapta, sus, cu maro: Tonitza; nedatat.

De la „Nud”-ul aflat în colecția dr. Dona, pînă la „Capul de fetiță” din patrimoniul Muzeului Topalu, galeria fetițelor, fetelor și femeilor din opera lui Nicolae Tonitza, surprinse de autor în diferite ipostaze, impresionează prin lirismul și candoarea cu care au fost pictate. Între ele — adevărată capodoperă — se remarcă imediat „Fata cu garoafe”, aparținînd cu aproximație anilor 1924—1925. Îi plăcea în mod deosebit colecționarului și criticului de artă K. Zambaccian care, la vernisajul expoziției N. Tonitza din anul 1955, a început prezentarea tablourilor cu acesta, socotindu-l „cel mai frumos”. De altfel, desenul ce a fost temei la baza operei finite se afla — atunci — în colecția lui K. Zambaccian. Același subiect apare și într-o acuarelă din colecția dr. A. Silișgeanu.

Subiectul este simplu: o fată de 17—18 ani, cu față prelungă, frunte înalt-boltită, păr negru, bogat, căzîndu-i pe spate și îmbrăcată într-o rochie roz, se odihnește într-un fotoliu adînc. În mîinile împreunate în poală (părind și ele tot flori), ține un buchet de garoafe roșii.

Totul este proiectat pe o draperie grea, de culoare portocalie, cu nuanțe galbene și ruginii. Fata, abandonată fotoliului și cine știe căror gânduri, degajează multă puritate. Tabloul invită la reculegere.